

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.025 van 29 januari 2015
in de zaak A. 211.587/X-15.988.**

In zake : de STAD HASSELT
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Bert Beelen
 kantoor houdend te 3000 Leuven
 Justus Lipsiusstraat 24
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

1. het VLAAMSE GEWEST
2. de BEROEPSCOMMISSIE VOOR TUCHTZAKEN
beide bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Sutter
kantoor houdend te 9000 Gent
Koning Albertlaan 128
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkomende partij :

DannyVANHEX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom Van Overbeke
kantoor houdend te 3500 Hasselt
Maastrichterstraat 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 6 februari 2014, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de beroepscommissie voor tuchtzaken van 5 december 2013, waarbij de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 13 juni 2013 houdende het opleggen aan Danny Vanhex van de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege, wordt vernietigd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partijen hebben een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

De tussenkomende partij heeft een verzoekschrift tot tussenkomst ingediend. De tussenkomst is toegestaan bij beschikking van 2 april 2014. De tussenkomende partij heeft een memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Rudi Van Der Gucht heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partijen en de tussenkomende partij hebben een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 december 2014.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thomas Beelen, die *loco* advocaat Bert Beelen verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Laura Vanhee, die *loco* advocaat Tom De Sutter verschijnt voor de verwerende partijen, en advocaat Stijn Brusselmans, die *loco* advocaat Tom Van Overbeke verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Diane Mareen heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Met een nota van 19 november 2010 stelt het afdelingshoofd van de technische dienst van de stad Hasselt de gemeentesecretaris in kennis van het vermeend frauduleus gebruik van een tankkaart door de tussenkomende partij.

3.2. Op 25 november 2010 beslist het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt een raadsman aan te stellen voor het indienen van een klacht met burgerlijke partijstelling lastens de tussenkomende partij, met het oog op schadeloosstelling van het bestuur.

3.3. Op 9 november 2012 verklaart de correctionele rechtbank te Hasselt de tussenkomende partij schuldig aan de hem ten laste gelegde feiten en verleent ze hem de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling gedurende een periode van drie jaar.

De burgerlijke partijstelling van de verzoekende partij wordt ontvankelijk, maar ongegrond bevonden gelet op de vaststelling dat de tussenkomende partij reeds de waarde van de ontvreemde brandstof heeft vergoed.

3.4. Op 7 februari 2013 neemt het college van burgemeester en schepenen van het voormeld vonnis kennis en geeft het de gemeentesecretaris opdracht tot het voeren van een tuchtonderzoek, het opmaken van een tuchtverslag en de samenstelling van een tuchtdossier.

3.5. Op 14 maart 2013 stelt de gemeentesecretaris het volgende tuchtverslag betreffende de tussenkomende partij op :

“[...]

Een intern onderzoek door [...] [G.O.], afdelingshoofd van de centrale uitvoeringsdiensten, bracht de feiten van brandstofdiefstal aan het licht, gepleegd door [de tussenkomende partij], technisch medewerker bij de signalisatiedienst. De stadssecretaris werd door middel van een nota dd. 19 november 2010 op de hoogte gesteld van de feiten (bijlage 1). Vervolgens besliste het college van burgemeester en schepenen op 25 november 2010 om een gerechtelijk onderzoek tegen betrokkene in te stellen, waarin de stad Hasselt optrad als burgerlijke partij (bijlage 2).

Het vonnis dd. 9 november 2012 van de Correctionele Rechtbank Hasselt, met kracht van gewijsde op 5 december 2012, omschrijft ook de inhoud, procedures, overwegingen en conclusies van het gerechtelijk onderzoek (bijlage 3).

Dit vonnis, samen met de bijgevoegde documenten, doen mij besluiten dat de diefstal bewezen is en vaststaat.

Een tuchtdossier werd samengesteld en bijgevoegd.

Het college van burgemeester en schepenen gelieve over verdere tuchtvervolgning te beslissen.

[...].”

3.6. Op 21 maart 2013 neemt het college van burgemeester en schepenen kennis van het tuchtverslag en beslist het om tot verdere tuchtvervolgning over te gaan.

3.7. Op 25 april 2013 wordt de tussenkomende partij door het college van burgemeester en schepenen gehoord.

3.8. Op 13 juni 2013 beslist het college van burgemeester en schepenen om de tussenkomende partij de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege op te leggen.

3.9. Op 12 juli 2013 ontvangt de beroepscommissie voor tuchtzaken (hierna: de beroepscommissie) een gemotiveerd beroepschrift van de tussenkomende partij betreffende de hem opgelegde tuchtstraf.

3.10. Op 26 september 2013 worden de partijen door de beroepscommissie gehoord.

3.11. Op 5 december 2013 neemt de beroepscommissie de bestreden beslissing, die als volgt luidt :

“[...]”

NAZICHT EN BEOORDELING

Bij beslissing van 7 februari 2013 wordt door de oorspronkelijke tuchtoverheid beslist om voor de feiten die aldaar worden aangegeven, een tuchtprocedure te starten tegen dhr. Vanhex en de gemeentesecretaris te belasten met een tuchtonderzoek. De tuchtonderzoeker heeft op 14 maart 2013 het tuchtverslag opgesteld.

Het college van burgemeester en schepenen heeft op 21 maart 2013 kennis genomen van het tuchtverslag en heeft beslist om op basis van dit tuchtverslag een tuchtprocedure te starten. Naar aanleiding van dit tuchtonderzoek wordt dhr. Vanhex op 25 april 2013 verhoord door de tuchtoverheid in verband met de frauduleuze tankbeurten. De beslissing houdende het opleggen van een tuchtprocedure en waartegen beroep werd aangetekend, werd genomen op 13 juni 2013 door het College van burgemeester en schepenen. Kort samengevat hebben de feiten betrekking op een door dhr. Vanhex gepleegde brandstofdiefstal via tankkaarten van het gemeentebestuur. Over de ontvankelijkheid van het beroep is er geen discussie.

Geheime stemming

Appellant werpt op dat het besluit van 13 juni 2013 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Hasselt waarbij het ‘ontslag van ambtswege’ wordt opgelegd aan appellant werd genomen met schending van artikel 35, § 2, 3°, van het Gemeentedecreet luidens welke bepaling er geheim dient te worden gestemd over individuele personeelszaken. Er bestaat geen discussie omtrent het feit dat een tuchtbesluit inhoudende de oplegging van een ontslag van ambtswege onderworpen is aan voornoemd voorschrift van de geheime stemming. Het bestuur deelt bij monde van meester Kappetijn mede dat het niet bij machte is om aan te tonen dat de stemming voorafgaand aan het besluit geheim is verlopen. Er worden geen stembriefjes voorgelegd, noch wordt enige informatie omtrent de uitslag van de stemming verstrekt. Noch uit de beslissing van 13 juni 2013 van het college van burgemeester en schepenen inhoudende de oplegging van de tuchtstraf van het ‘ontslag van ambtswege’ aan appellant, noch uit enig ander stuk van het dossier blijkt dat de procedure van stemming is verlopen zoals vastgelegd in de artikelen 35, § 2, 3°, en 54, § 3, van het Gemeentedecreet. In het besluit van 13 juni 2013 wordt enkel vermeld dat er met eenparigheid van stemmen werd gestemd. Wanneer uit de notulen niet blijkt dat het besluit bij geheime stemming is genomen, moet worden aangenomen dat dit besluit niet bij geheime stemming is genomen (R.v.St., nr. 40.156, 27 augustus 1992).

Dit vermoeden ‘*iuris tantum*’, wordt niet weerlegd door de stad Hasselt. In het verweerschrift van de stad Hasselt d.d. 20 september 2013 wordt op blz. 3 immers uitdrukkelijk gesteld: ‘Stad Hasselt kan niet bewijzen dat er naast in besloten zitting ook geheim werd gestemd.’ De omstandigheid dat deze essentiële substantiële vormvereiste niet werd nageleefd, tast de wettelijkheid van de stemming aan. De geheime stemming werd opgelegd

ter bescherming van de vrije en onafhankelijke uitoefening van het stemrecht. Maar deze wijze van stemming is niet enkel ter vrijwaring van voornoemd belang maar eveneens, zo werd reeds meermaals bevestigd door de Raad van State, in het belang van het betrokken personeelslid. Bij gebrek aan naleving van deze substantiële vormvereiste is er voor het personeelslid geen garantie voor objectiviteit en onafhankelijkheid in de beslissingsprocedure. [...].

Het behoort tot de taak van de Beroepscommissie om te onderzoeken of de beslissingen tot stand kwamen met toepassing van de door de wet vereiste procedure. Te dezen staat het onomstootbaar vast dat er niet geheim werd gestemd en er aldus aan het personeelslid geen garantie voor objectieve en onafhankelijke behandeling werd gegeven. Het is immers enkel bij een geheime stemming, onverminderd het verplichtend karakter, dat het stemgedrag op correcte wijze kan vastgesteld worden en door de Beroepscommissie kan gecontroleerd worden. Deze vastgestelde onregelmatigheid is in het onderhavige geval onomkeerbaar omdat het niet gaat over een tekortkoming in de procedure, maar wel over het niet toepassen van een essentiële procedure die te dezen niet meer kan bijgestuurd worden. De bestreden beslissing is dan ook nietig. Anders dan de verwerende partij voorhoudt is de Beroepscommissie er niet toe gehouden om te dezen de zogenaamde ‘administratieve lus’ te gaan toepassen ingevolge de afschaffing van de hervormingsbevoegdheid van de Beroepscommissie die haar de bevoegdheid toekende tot bijsturing van procedurele tekortkomingen waaraan de gemeentelijke tuchtverheid zich blijkt te hebben schuldig gemaakt. De Beroepscommissie is ingevolge de afschaffing van het hervormingsrecht niet meer in de mogelijkheid om het besproken verzuim van het schepencollege om geheim te stemmen te overstijgen. Dat de toepassing van de ‘bestuurlijke lus’ de Beroepscommissie de kans geeft om een ‘herstelbare onregelmatigheid’ te herstellen, *quod non in casu*.

Zo is het dat,

Gelet op de artikelen 118 tot en met 144 van het Gemeentedecreet;

Gelet op de besluiten van 15 december 2006 van de Vlaamse Regering tot vaststelling van de tuchtprocedure en betreffende de werking van de Beroepscommissie.

De Beroepscommissie in tuchtzaken,

Alles afwegende tijdens het geheime beraad,

Met eenparigheid van stemmen,

Verklaart het beroep ontvankelijk en gegrond,

Beslist wat volgt:

De beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hasselt van 13 juni 2013 houdende het opleggen van de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege, wordt vernietigd.

[...].”

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

4.1. De verwerende partijen werpen in hun memorie van antwoord op dat de verzoekende partij geen belang heeft bij het beroep aangezien de bestreden beslissing met zich brengt dat zij de tuchtprocedure kan hernemen vanaf het punt waar ze fout is verlopen, met name de niet-geheime stemming. Door dit niet te doen, houdt de verzoekende partij zelf het nadeel in stand en vergroot zij bovendien het nadeel dat uit de eigen nalatigheid met betrekking tot de geheime stemming voortvloeit, inzonderheid voor wat de ondertussen blijvende tewerkstelling van het betrokken personeelslid betreft, de termijn voor het mogelijk hernemen van de tuchtprocedure en de totale duur ervan in het kader van het vereiste van de redelijke termijn.

4.2. De verzoekende partij repliceert hier in haar memorie van wederantwoord op dat het standpunt van de verwerende partijen tot gevolg zou hebben dat beslissingen van de beroepscommissie voor de Raad van State niet meer bestreden kunnen worden, indien de onwettigheid die tot de vernietiging leidde nog kan hersteld worden door de tuchtprocedure na de vernietiging te hernemen. Zij is van oordeel minstens een moreel belang te hebben bij het beroep en merkt op dat er een wezenlijk verschil bestaat tussen, enerzijds, de toepassing van de “bestuurlijke lus”, waarbij zij de mogelijkheid krijgt om een onwettigheid recht te zetten zonder dat haar besluit wordt vernietigd, en, anderzijds, een vernietiging van haar tuchtbesluit, waarbij zij de tuchtprocedure moet hernemen en een nieuwe beslissing moet nemen, die dan opnieuw het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de beroepscommissie.

Ten slotte geeft de verzoekende partij te kennen momenteel geen nieuw tuchtbesluit meer te kunnen nemen, aangezien de termijnen daarvoor inmiddels verstreken zijn.

Beoordeling

4.3. De verzoekende partij heeft er een evident belang bij om een beslissing van de beroepscommissie vernietigd te zien waarbij haar tuchtbeslissing wordt vernietigd.

De exceptie is ongegrond.

V. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

5.1. De verzoekende partij roept in een enig middel de schending in van artikel 142 van het gemeentedecreet, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juni 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en de materiële motiveringsplicht.

Zij zet uiteen dat de beroepscommissie met het gebrek aan geheime stemming bij de totstandkoming van haar beslissing van 13 juni 2013 louter een procedurefout aanneemt, die kan hersteld worden door het organiseren van een nieuwe – thans geheime – stemming, zodat de “bestuurlijke lus” wel degelijk kon toegepast worden door de beroepscommissie. Zij merkt op dat in de bestreden beslissing niet nader wordt gespecificeerd waarin het verschil bestaat tussen een “essentiële procedure” en een “tekortkoming in de procedure”, onderscheid dat overigens in artikel 142 van het gemeentedecreet niet wordt gemaakt.

5.2. De verwerende partijen repliceren in hun memorie van antwoord dat de geheime stemming een substantiële vormvereiste betreft, dat de beroepscommissie voor de toepassing van de “bestuurlijke lus” over een ruime discretionaire bevoegdheid beschikt en dat de uitdrukkelijke vraag van de verzoekende partij tot de toepassing ervan haar tot niets verplicht. De “bestuurlijke lus” kan volgens de verwerende partijen slechts worden toegepast,

nadat de argumenten van de beroepsindiener en mogelijke onregelmatigheden zijn onderzocht, hetgeen *in casu* niet is gebeurd. De toepassing van de “bestuurlijke lus” zou te dezen ook leiden tot een nieuwe beslissing en niet tot de handhaving van de oorspronkelijke beslissing, en dit terwijl de “bestuurlijke lus” slechts kan worden toegepast wanneer dezelfde beslissing behouden blijft en aldus het voorwerp van het beroep bij de beroepscommissie niet wijzigt.

5.3. De tussenkommende partij stelt in haar verzoek tot tussenkomst en memorie van tussenkomst dat de beslissing om de “bestuurlijke lus” niet toe te passen formeel gemotiveerd is en dat deze beslissing niet kennelijk onredelijk is. De geheime stemming betreft een substantiële vormvereiste en het gebrek aan een geheime stemming is niet te herstellen via een toepassing van de “bestuurlijke lus”. Het is inmiddels immers geweten dat de leden van het college van burgemeester en schepenen eenparig voor haar ontslag hebben gestemd. Het tuchtdossier is niet veranderd en er is geen reden waarom deze leden thans anders zouden stemmen.

5.4. In haar memorie van wederantwoord dupliceert de verzoekende partij dat de decreetgever met de wijziging van artikel 142 van het gemeentedecreet duidelijk de bedoeling heeft gehad dat de “bestuurlijke lus” kon toegepast worden op elke onwettigheid in de tuchtprocedure die nog kan rechtgezet worden, en dus ook op een gebrek aan geheime stemming. Enkel onwettigheden die niet kunnen worden rechtgezet, zoals bijvoorbeeld de verjaring van de tuchtvordering, zijn volgens haar niet vatbaar voor de toepassing van de “bestuurlijke lus”.

5.5. De verzoekende partij doet in haar laatste memorie nog gelden dat het motief van de bestreden beslissing dat met de schending van de geheime stemming een substantiële vormvereiste, opgelegd ter bescherming van de vrije en onafhankelijke uitoefening van het stemrecht, alsook in het belang van het betrokken personeelslid, niet werd nageleefd, geen betrekking heeft op het niet toepassen van de “bestuurlijke lus”, doch wel op de nietigheid van het tuchtbesluit van het college van burgemeester en schepenen. Deze motivering, die

geen uitspraak doet over het al dan niet toepassen van de “bestuurlijke lus”, werd niet betwist in het verzoekschrift. De motivering uit de bestreden beslissing die betrekking heeft op het niet toepassen van de “bestuurlijke lus”, betreft de onomkeerbaarheid van de onregelmatigheid, die niet meer zou kunnen worden bijgestuurd.

Zij wijst er verder op dat, net door vroeg in de procedure onterecht en op basis van een gebrekkige motivering te besluiten om de “bestuurlijke lus” niet toe te passen, de beroepscommissie haar de kans heeft ontnomen om de grond van de zaak beoordeeld te zien. Het feit dat de beslissing tot het niet toepassen van de “bestuurlijke lus” te vroeg in het onderzoek van de beroepscommissie werd genomen, doet niets af aan het feit dat de motivering ervan gebrekkig is. Een nietigverklaring van de bestreden beslissing biedt aan de beroepscommissie net de kans om de grond van de zaak te onderzoeken en vervolgens op basis van juiste en afdoende motieven over de toepassing van de “bestuurlijke lus” te beslissen.

5.6. De verwerende partijen voegen in hun laatste memorie nog toe dat het motief van de bestreden beslissing waarbij de nietigheid wordt vastgesteld, ontegensprekelijk evenzeer geldt voor het niet toepassen van de “bestuurlijke lus”. In elk geval kan de verzoekende partij geen belang laten gelden bij de beweerde schending van de formelemotiveringsplicht, nu niet deugdelijk kan worden tegengesproken dat het juridisch kader niet voorhanden is om de “bestuurlijke lus” toe te passen, nu voorafgaandelijk niet de andere middelen zijn onderzocht geworden en het zodoende niet is uitgemaakt of het herstel van het gebrek van de geheime stemming kan leiden tot de definitieve beslechting van het geschil. In het licht van hetgeen onder het belang bij het beroep tot nietigverklaring is gesteld, valt zulks des te minder in te zien.

5.7. De tussenkomenende partij doet in haar laatste memorie nog gelden dat het feit dat de beroepscommissie over een discretionaire bevoegdheid beschikt om de “bestuurlijke lus” al dan niet toe te passen, impliceert dat de Raad van State slechts een marginale toetsing op deze beslissing mag uitoefenen.

Verder wijst zij erop dat de beroepscommissie *in casu* besliste om de “bestuurlijke lus” niet toe te passen, dat er geen enkele verplichting in hoofdzaak van de beroepscommissie bestaat om na het gegrond verklaren van een middel ook nog de andere middelen te onderzoeken en dat, doordat de beroepscommissie wettig besliste om de bestreden tuchtbeslissing te vernietigen op het middel omtrent de geheime stemming, zonder nog andere middelen te onderzoeken, er niet aan de voorwaarden om de “bestuurlijke lus” toe te passen was voldaan. De verzoekende partij kan volgens haar niet aantonen dat de beroepscommissie onwettig gehandeld heeft door de bestreden beslissing te vernietigen omdat de oorspronkelijke tuchtoverheid niet geheim gestemd heeft en door te oordelen dat de “bestuurlijke lus” niet wordt toegepast.

Beoordeling

6.1. Artikel 142, derde lid, van het gemeentedecreet bepaalt dat de beroepscommissie “[...] de tuchtoverheid in de gelegenheid [kan] stellen om binnen een bepaalde termijn een onwettigheid in de bestreden beslissing te herstellen”. “In voorkomend geval deelt [de beroepscommissie] partijen mee op welke wijze het beroep verder wordt behandeld na kennisname van de beslissing van de tuchtoverheid tot herstel van de onwettigheid en uiterlijk na het verstrijken van deze termijn om de onwettigheid te herstellen”.

6.2. De omstandigheid dat de beroepscommissie over een discretionaire bevoegdheid bij de toepassing van de herstelmogelijkheid bedoeld in artikel 142 van het gemeentedecreet (hierna: de herstelmogelijkheid) beschikt, doet er geen afbreuk aan dat zij de weigering tot toepassing ervan deugdelijk moet motiveren. De motivering dat de niet naleving van de verplichting tot geheime stemming een onregelmatigheid is die “onomkeerbaar” is, dat dit “het niet toepassen van een essentiële procedure” betreft, “die te dezen niet meer kan bijgestuurd worden” en “[d]at de toepassing van de ‘bestuurlijke lus’ de [b]eroepscommissie de kans geeft om een ‘herstelbare onregelmatigheid’ te herstellen, *quod non in casu*”, voldoet daar niet aan. Anders dan de tussenkomende partij dit ziet, is het gebrek aan een geheime stemming immers

wel degelijk herstelbaar. De Raad van State deelt het standpunt van deze partij niet dat haar “garantie [...] voor objectiviteit en onafhankelijkheid in de beslissingsprocedure” en “de garantie voor de leden van [het college van burgemeester en schepenen] voor hun vrijheid en onafhankelijkheid ten aanzien van [de tussenkomende partij]” onherroepelijk zou verdwenen zijn door de eerder door dit college uitgebrachte niet-geheime stemming. De enkele omstandigheid dat het eerdere stemgedrag van de leden van het college van burgemeester en schepenen gekend is, laat niet die conclusie toe.

6.3. De bestreden beslissing berust, voor wat de niet-toepassing van de herstelmogelijkheid betreft, niet op toereikende motieven. Dit motiveringsgebrek vitieert de bestreden beslissing en moet tot de vernietiging ervan leiden.

6.4. Het betoog van de verwerende en de tussenkomende partijen dat de herstelmogelijkheid enkel in aanmerking kan worden genomen indien geen ander middel gegrond wordt bevonden, onderzoek dat *in casu* niet is geschied, doet aan het voormelde geen afbreuk. Immers zal het aan de tweede verwerende partij staan om die argumentatie bij het door haar te bieden rechtsherstel na vernietiging te betrekken.

6.5. Het betoog van de verwerende partijen dat de herstelmogelijkheid te dezen geen toepassing kan vinden aangezien het herstel van de onwettigheid tot een nieuwe beslissing en niet tot de handhaving van de oorspronkelijke beslissing van de verzoekende partij zal leiden, is ten slotte voorbarig.

Het middel is gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de beroepscommissie voor tuchtzaken van 5 december 2013 waarbij de beslissing van het college van

burgemeester en schepenen van de stad Hasselt van 13 juni 2013 houdende het opleggen aan Danny Vanhex van de tuchtstraf van het ontslag van ambtswege, wordt vernietigd.

2. Het Vlaamse Gewest wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 150 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van negenentwintig januari 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Johan Lust